

“Românii au dat dovadă de o maturitate excepțională..., alegând un candidat din cadrul unei minorități etnice pentru postul de președinte.... Într-o regiune a cărei istorie este plină de tensiuni politice etnice, rezultatul alegerilor din România oferă speranța unui viitor al toleranței.”

(
Financial Times
)

De peste 20 de ani, România n-a mai avut o presă internațională unanim pozitivă ca și în aceste zile. S-a întâmplat din nou, la mijlocul acestei luni neobișnuite, când românii au votat un neamț pentru prima poziție în stat. Unirea din 1918 a fost obținută de o țară având un rege de origine germană și iată că vom sărbători și aniversarea a 100 de ani cu un președinte din același neam. Proabil că este o pură întâmplare, dar, masivul vot în favoarea unei idei, ne sugerează că românii sunt atent conectați la realitatea zilelor noastre și oricâte ironii “subtile” sunt lansate în eter, există momente decisive în viața popoarelor ce pot fi rezolvate și democratic. De bine, de rău, “poporul are întotdeauna dreptate” și oricât de ne-elitiști sunt oamenii în general, nu sunt atât de în afara fluxurilor informaționale încât să nu înțeleagă mecanismul unor realități sociale.

Dacă votul masiv în favoarea unui președinte provenind dintr-o minoritate atât etnică cât și religioasă, pare pur și simplu incredibil, ținând cont de modul cum este percepută realitatea românească din... avion, atunci avem confirmarea că realitatea poate fi “schimbată” favorabil de către masele care au văzut lumea și au făcut cunoștință cu fațetele lumii globalizate fiind exclusiv cu picioarele pe... pământ. Au fost invocate turbulențele facebook – ului pentru rezultatul “surpriză”, dar așa numita manipulare are și valențe pozitive, este dovada că se poate face și pe criterii ne-ideologice, în acest caz având certitudinea nașterii – nota bene - unei societăți civile virtuale necontrolabile, neconvenționale.

Mitul “capului plecat” nu este specific doar românilor. Exemple de același gen de protejare

“genetică” a zonei proprii de confort le găsim în evoluția tuturor popoarelor, a tuturor locuitorilor Europei și-a lumii. Apelând așadar la demitizarea istoriei și la disocierea de genele de tip ereditar, succesul anonimilor depinde până la urmă de reușitele sau constrângerile socio – economice care dau tonul civilizației sau revoltelor mai mult sau mai puțin spontane.

Nu este nimic consolator în percepțiile și cutumele rezultate din tot felul de frustrări istorico – conflictuale întipărite în codul etnic al cetățenilor țării, dar o mișcare revelatoare spontană poate oricând modifica trendul “exclusivist” al unor speculanți ai cetățitorilor multi-culturale. Trebuie să fim de acord că evoluționismul va genera un impact nemilos mai ales la nivel ideologic în acest secol, și, nu trebuie să uităm că permanenta acumulare și transformare spirituală a maselor ne va aduce de fapt soluția... miraculoasă.

Revenind la trezirea “inexplicabilă” a poporului român, nu pot să nu observ, comparând generația ’89 – ’90 cu cea de azi, că lumea noastră este cu adevărat deschisă oricărui cetățean și că zidul simbolic al Berlinului căzând, a deschis mințile esticilor, nu mai puțin inteligenți decât occidentalii, dar mai ales a închis niște răni ale penitenței mistice, aplicate manipulator pentru estul Europei.

De aceea poate, lăsând la o parte orice tip de critică a maselor, în mai toate cazurile de un subiectivism jenant, observăm că atunci când se practică genocidul educațional, favorizat de construcții ideologice perdante și de medii sociale neprietenoase, nu mai contează nici etnia, nici gradul de îmbogățire, ci pur și simplu clivajul informațional. Când informația circulă liber și protecționismul etnic este estompat de analize lucide, nu este niciun pericol în a face alegeri onest democratice.

În multe cazuri – facem trimitere la istorie – am avut de-a face cu extremiști proveniți din rândul elitelor, a valorilor unor popoare, de aceea nu masele de manevră sau cele de “subzistență” sunt responsabile de nefericirea lumii. Poate este greu de înțeles pentru un observator superficial al vieții economico – sociale că are loc o explozie de emancipare individuală, a fiecărui cetățean, că mobilitatea nerestrictivă și globalizarea permit accesul la informație nelimitată, iar nu apartenența la o majoritate sau minoritate dau dreptul la statutul obiectivismului formal. Trimiterea la rasă, religie dar și la etnie, azi, în secolul XXI, este pe cât de dăunătoare pe atât de ne-evoluționistă. Ești ceea ce-ți dorești să fii, nu ceea ce-ți dictează etnia sau grupul minoritar/ majoritar de care – întâmplător – aparții.

Cred că este de preferat ca și model un om care poate stabili un traseu precis – cu surprizele

impredictibile aferente - cuantificabil, în parametrii fizicii clasice, în locul unui intelectual - filozof volubil care are în minte un labirint de soluții și/sau frustrări.

România nu este monoetnică, Europa nici pe departe, dar a marșa pe “șmecherie”, consolidată orgolios de falsa apartenență la o majoritate, este o greșeală pe care n-o înțeleg cei care trăiesc acest timp al permeabilizării frontierelor.

Românii au fost excepționali, tinerii au dat tonul like-ului civic, au dat un exemplu de mare respect pentru om, pentru un om, care vine dintr-o altă religie și-o altă cultură nu fiind îndobitociți de o propagandă oarecare ci fiind perfect convinși că pot da o lecție trans-frontalieră de implicare pro-activă, legalizându-și dreptul la Europa, la o Uniune reală, fără prejudecăți și fără naționalism confuz.

“Nici o putere nu poate distruge Spiritul unui popor dinafară sau dinăuntru...” (Hegel – Rațiunea în istorie), prin urmare, dacă mulțimea/ comunitatea are un crez, un ideal, un “sens” al existenței, nimic nu-i poate sta în cale. Mai rămâne de convins poporul de bunele intenții, pe termen lung, printr-o altfel de abordare și-un altfel de stil al guvernării și bineînțeles de “alimentat” enorma sete a așteptărilor induse de potențialitatea unei altfel de “chimii” a conducătorului, științifică și pragmatică dar umană, nesfidătoare.

Dacă schimbarea fastă a României va întârzia și nu vom ajunge niciunde vom fi condamnați să spunem din nou STOP și să ne reinventăm țintele viitorului.

Aceste “întâmplări” conjuncturale sunt totuși, sper, premise favorabile pentru schimbări structurale și pentru amorsarea unei civilizații a respectului în țara noastră.

RESPEKT! (Articol de Ion Maris)

Scriș de Ion Maris

Sâmbătă, 29 Noiembrie 2014 19:59 -

AUTOR: Ion Mariș